

[Poul Nielson]

Den måde, hr. Flemming Hansen refererede mig på nu, det er det, der er problemet. Jeg vil henvise til, hvad der rent faktisk er sagt. Jeg har ikke fejlciteret eller misbrugt hr. Agerley i det, jeg har sagt her. Det er altså hos hr. Flemming Hansen, fejlen ligger i denne diskussion, og det er fuldstændig åndssvagt at spilde tid på det.

Formanden:

Vi fører ikke åndssvage diskussioner her i Folketinget.

Poul Nielson (S):

Jeg håber, det kan undgås.

Til hr. Kim Behnke: En sum år for år foreligger ikke nu, men den kan vi få, når vi starter udvalgsarbejdet. Vi har ikke bedt om den, men jeg ser ikke noget problem i at få den produceret.

Til hr. Peter Hansen-Nord: Vi har fra starten af lagt vægt på, at det var særlig energitunge virksomheder, der skulle gøres mest for på grund af konkurrenceforholdene, og ordningen er også blevet sådan. Vi havde haft betydelig mere kritik – og efter vores egen mening også mere velbegrundet kritik – hvis det var lavet anderledes, og derfor ser det ud, som det gør.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Til hr. Poul Nielson vil jeg sige, at det fremgår af fremsættelsestalen til dette lovforslag, at statsstøttedelen skal forelægges EF til godkendelse. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om man vil halvere hele molevitten en gang til, hvis det nu viser sig, at det, der står i Kommissionens konkurrencerapport, er korrekt, nemlig at man højst må give statsstøtte svarende til 15 pct.

Hr. Poul Nielson mener, at Danmark skal gå foran i EF, og det kan være meget fornuftigt på nogle områder. Men nu er det sådan med luftforurening, at den ikke lader sig bure inde bag grænser, og derfor må man sige, at det er noget meningsløst at forsøge at rense luften isoleret over Danmark.

EF er allerede i gang med at gøre noget ved CO₂-emissionen. I oktober 1991 har Kommissionen fremlagt en meddelelse, hvor man tager

fat på sagen. Meddelelser følges som regel op af konkret handling, og det er også det, der er intentionen. Allerede i oktober 1990 besluttede EF's energi- og miljøministre at stabilisere CO₂-udledningen i år 2000 på 1990-niveau. EF er i fuld gang. De diskussioner, vi har i øjeblikket om politisk union, vil formentlig føre til, at vi får en traktat, hvor miljøpolitikken bliver styrket ikke alene som et afsnit inden for miljø, men så miljøpolitikken bliver styrket generelt i hele EF-traktaten.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Hr. Peter Hansen-Nord beskæftigede sig med et tema, som jeg bestemt synes er interessant. Det er det med, om vi nu har fået udformet reglerne sådan, at de erhvervsvirksomheder, der har gjort, hvad de kan for at spare på energien, bliver friholdt. Hr. Peter Hansen-Nord har ret i, at sådan er det ikke med det samme, da det tager tid at opbygge et sådant system. Men når man læser lovforslagene, er der jo ingen tvivl om, at det er det, der er hensigten i løbet af forholdsvis kort tid.

Vi har af administrative grunde været nødt til at begrænse antallet af virksomheder, der tages ind, fordi vi skal have opbygget et system, hvor virksomhederne skal have et energisyn, og hvor man skal have dokumentation for, at de virkelig har gjort, hvad de kan for at spare på energien.

Vi kan ikke tage 400.000 virksomheder ind i en sådan ordning på én gang. Det tror jeg også Venstre er enig i, og vi er derfor nødt til at starte i den tungeste ende, nemlig med de virksomheder, som tæller mest forureningsmæssigt og miljømæssigt. Vi begynder fra den ende med at lave energisyn dér og giver virksomhederne mulighed for at blive fritaget, hvis de gør, hvad de kan for at spare på energien, og så må vi udvide det efterhånden.

Tanken er, at alle virksomheder med tiden skal have et energisyn, men vi er nødt til at begynde fra en ende af. Jeg tror, hr. Peter Hansen-Nord vil være enig med os i, at det sagligt set er mest oplagt at begynde i den tungeste ende.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):